

## TRONDHEIM REHABILITERINGSSENTER → NIDARVOLL

PKA ARKITEKTER AS

Prosjektansvarlig → Veronica Olsen, interiørarkitekt MNIL

Prosjektmedarbeidere → Tove Elisabeth Andersen,  
Anne Tomren Støring, interiørarkitekter MNIL

KREDITERING → SIDE 177



Bildeutlånsveggen er et blikkfang i vestibulen. Som en del av byggets kunstprosjekt er den integrert i trespileveggen. Pasientene kan velge seg et kunstverk som henges opp på eget rom under oppholdet. I vestibulen er det derfor en stadig skiftende utstilling.



Hovedtrapp i massivtre med møbelvegg i gjennomfarget oransje MDF. Vindu i møbelvegg gir siktklinjer og dagslys fra trapperommet til korridoren.



Integrerte sittensjer i korridor lar pasientene ta en pause underveis i gåtreeningen.

# Farger som vitaminer for hjernen

**Nidarvollprosjektet, som omfatter Trondheim rehabiliteringssenter og Nidarvoll skole, er det største byggeprosjektet til Trondheim kommune noensinne, og ble i november 2021 kåret på 3. plass som årets lokale klimatiltak i Norge. PKA arkitekter var både arkitekt og interiørarkitekt for rehabiliteringssenteret, fra skisseprosjekt til ferdig bygg. Trondheim rehabiliteringssenter er lokalisert på Nidarvoll og har 72 plasser for rehabilitering av pasienter. Senteret består bla. av ulike treningsarealer, behandlingsrom, felles stuer og spiserom med utgang til hagerom, administrasjon, tjenesteareal mm. Innflytting var sommeren 2023. Interiørarkitekt var med i forprosjekt og utviklet material- og fargekonsept sammen med arkitekt. Prosjektet ble videreutviklet og optimalisert sammen med byggherre og entreprenør.**

I detaljprosjektet ble material- og fargekonsept videreutviklet og detaljert. Interiørarkitekt var med i utforming og detaljering av faste møbler og foliering av glassfelt, i tillegg til å delta aktivt inn i møter med arkitekt og byggherre for å komme med innspill på generell belysning, planløsning, utforming av fending, fasadeuttrykk m.m. Parallelt med detaljprosjektering ledet interiørarkitekten egen brukermiddvirkningsprosess på løst inventar. Prosjekteringen omfattet bla. gjenbrukskartlegging av møbler, underlag for anskaffelse av løst inventar, stemningsbelysning, gardiner og planter.

Vestibulen er et sosialt møtested for pasienter og pårørende. Møbleringen kan varieres for ulike aktiviteter, som for eksempel ved samling av større grupper. Samtidig skal vestibulen kunne benyttes til avvikling av pauser under rehabiliteringen, men også som alternativ oppholdssone til pasientene. Fra vestibulen har man direkte

kontakt med det grønne hageområdet i sør.

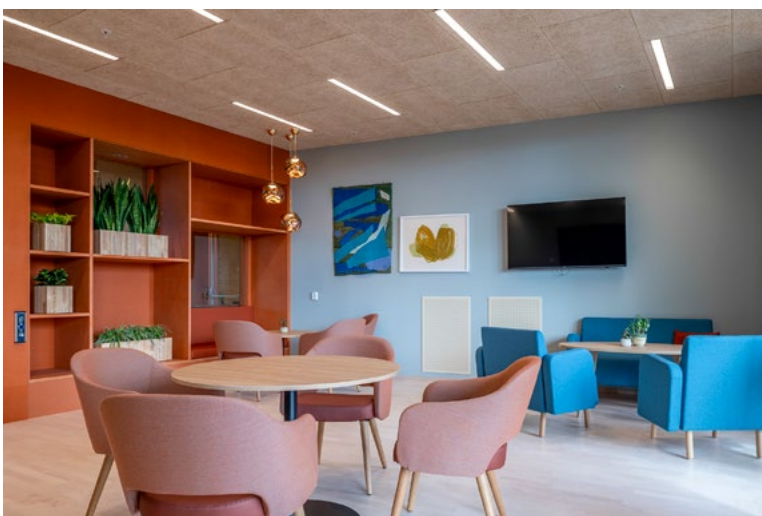
Bygget åpner seg mot sør og får dermed mye lys og utsikt. Den største delen av fasaden har fått fargen gammeloker, inspirert av trondheimspaletten. Det er en energisk gulfarge på vinduer og beslag, og detaljer i nyanser av rødt, brunt og oransje. Spilene på fasaden skaper et skyggespill og en dybde som varierer ut fra sesong og tidspunkt. Fasadefargene og trespiler er elementer som tas igjen i byggets interiør. Som utgangspunkt for byggets overordnede konsept ligger en ide om å ta naturen inn i bygget, og å knytte byggets ytre og indre sammen. Innvendig skal klare farger stimulere til aktivitet. Utstrakt bruk av treverk tilfører tekstur, varme og materialitet, som er med på å dempe institusjonspreget. Det er brukt mye lyst treverk i form av ask, gran og furu på innvendige overflater. På møbler er det brukt mye treverk sammen med fargerike tekstiler, noe som er med på å styrke byggets fargekonsept.



Plassbygget biblioteksvegg i administrasjonsfløyen. En inspirerende oase hvor man kan sette seg ned å ta en pause, med direkte utgang til hage og beliggenhet imellom kontorfløy og spiserom for ansatte.



Kjøkken/spiserom er sentralt plassert mellom avdelingene i pasientetasjene, og blir dermed et naturlig samlingspunkt for pasienter og besøkende. Fra fellesarealene er det direkte utgang til veranda med utsikt mot hagerommet på sørsiden av bygget.



Felles stuer har møbelvegger med integrert sittebenk, hyller og vindu som gir siktelinjer fra korridor inn til stuen. Det gjør det lett å lese rommets funksjon, og bidrar til å lede pasienter og besøkende inn for sosialt samvær.



Plassbygget sittebenk ved treningsareal i korridor.

Naturens tilstedeværelse finner vi også i innslagene av grønne planter, lamper med organisk form, og foliering med inspirasjon fra mønstre som finnes i naturen.

Farger er som vitaminer for hjernen, og dette har de lagt vekt på i interiørkonseptet. I fargekonseptet er treningsarealer gitt en klar rødfarge, mens korridorer i pasientetasjer har gult som hovedfarge. Midtfløyens fellesfunksjoner knytter prosjektet sammen og har en dominans av naturmaterialer med innslag av blå og røde toner. Videre ligger det en kobling mellom farge og funksjon, hvor rødt symboliserer aktivitet, trening og behandling, gult symboliserer energi og inspirasjon, og naturmaterialenes farger står for ro, avslapning og sosialt samvær. Det er valgt farger som gir inspirasjon eller ro, som virker oppkvikkende eller avslappende og som gir rom som er gode å oppholde seg i.

Pasientene skal være på rehabiliteringssenteret i noen uker på

opptrening før de skal hjem igjen, derfor har man vært opptatt av at senteret skal være lett å orientere seg i. Det er lagt opp til flere vandruter for opptrening, både innendørs og utendørs i prosjektet. Langs vandrutene i korridorer er fargesterke nisjer i grønne toner integrert i veggene. Disse inneholder drikkestasjoner og sittebenker for hvile underveis i treningsturen. For å inspirere til opptrening og gi energi er gulvene i korridorene gitt en energisk gul farge som står godt til de lyse treveggene. Korridoren fungerer både som et sosialt møtested og brukes til gåtrening. I trappene er det sittebenker for hvile på mellomrepos, som skal inspirere pasientene til å bruke trappene for opptrening, fremfor å bruke heisen. Fra fellesstuer og spiserom er det god utsikt til de utvendige treningsarealene.

I likhet med mange helsebygg er det ofte en utfordrende balanse mellom krav til brannsikkerhet, renhold, robusthet,

universell utforming og et ønske om å skape et vakkert bygg som ikke føles som en institusjon. På rehabiliteringssenteret er det valgt hjørnebeskyttelse og fending i ask istedenfor stål. På vegger er det lagt inn så mye treverk som brannrådgiver kunne akseptere. I korridorene er det jobbet spesielt mye for å minimere opplevelsen av institusjon. Inngangene til pasientrommene er bevisst forskjøvet for å variere korridorens størrelse og skape variasjon mens man beveger seg bortover. I enden av korridorene ligger sosiale oppholdssoner som gir mulighet for lett trening, strekk og bøy ved ribbevegger. Samtidig som man har utsikt og kontakt mot det grønne.